

Батьківські збори на тему:
*«Клас – не тільки учні, клас
також батьки»*

Мета:

розкрити батькам значення родинного виховання у формуванні особистості їхніх дітей, показати роль злагодженої роботи класного керівника та батьків; ознайомити батьків із можливими конфліктами між дітьми й батьками; виявити позитивний досвід сімейного виховання; обговорити проблеми виховання із зверненням до джерел народної педагогіки.

Перебіг зборів

Класний керівник:

Шановні батьки! Свою промову хочу почати із однієї розмови в автобусі, про яку мені розповіла одна знайома. Люди похилого віку обурювались поведінкою двох підлітків, які нечемно повелися.

— І чого тільки їх у тій школі вчать? — гнівно викрикнула одна із жінок.

— А хто їх навчить? — озвалася друга. — Ті, що покупували дипломи за хабарі? Хіба тепер школа?

— Це ви, шановні, занадто вже, — почувся чоловічий голос. — І вчать у школі, і виховують. Я б скоріше запитав, чиї це діти. Як їх виховують батьки?

— Правильно, — підтримав його другий. — Який дуб, такий клин, який батько, такий син.

— Або, як кажуть поляки, які матки, такі дзятки.

— А коли мені їх виховувати? — втрутився ще один. — Мене ніч відганяє і ніч приганяє, щоб прогудувати їх та одягнути. Послав до школи — от і виховуйте! За те вам держава платить.

Автобус підійшов до зупинки. Тітки, що так нещадно критикували сучасну школу, зійшли, і розмова припинилася.

Як ви вважаєте, на чиєму боці правда? (*думки батьків*)

Звичайно, педагогічний колектив школи відповідальний за поведінку його вихованців. Та чи менша відповідальність батьків? Поговоримо сьогодні, а може, й подискутуємо на тему, яку чоловіки в автобусі висловили українським і польським прислів'ями.

Вчитель, яким би він ні був професіоналом-фахівцем, завжди може допустити (і допускає) помилки і промахи, які бачать батьки. Не можна забувати, що у відношенні до виховання своїх дітей батьки мають перед вчителем певні переваги. Дитина, її виховання, турбота про неї становлять для батьків дуже важливу частину їх життя, їх щастя. Більшість батьків готові піти на значні жертви ради своєї дитини. У них величезна особиста зацікавленість і відповідальність за долю своєї дитини — відповідальність і турбота значно більша, ніж у найкращого вчителя.

А хто з нас у школі не чув розмови про «важкий клас» і «хороший клас»? У «важких класах» багато учнів, які відстають, є другорічники, часто зустрічаються випадки порушення дисципліни. Щоб досягти певних зрушень у таких класах, вчителям доводиться докладати величезних зусиль.

У хороших класах громадське життя вирує, тих, хто відстає, одиниці. Учні дисципліновані, допитливі, один за одного стоять горою, допомагають підтягнутися тим, хто плентається в хвості. Такі класи радують і вчителів, і батьків. Чому ж один клас буває хорошим, а другий — важким?

Безумовно, вчитель—центральна фігура в класі, від його досвіду, організаційних здібностей, знань, підходу до дітей залежить дуже і дуже багато. Та чи тільки майстерність учителя і класного керівника визначають успіхи навчальної і виховної роботи в класі?

Звичайно, склад учнів також відіграє важливу роль. Більше здібних, посаджених учнів — клас кращий. Менше таких — клас гірший.

Шкільне життя на кожному кроці переконує педагогів у тому, що кращими класами бувають, як правило, ті, в яких переважна частина батьків активно допомагає класному керівникові захопити учнів корисними справами, виявити причини, які заважають тому чи іншому і учневі успішно навчатися, вплинути на недисциплінованих, лінивих, і неввічливих, розхлябаних, брехливих учнів.

Педагогічна співпраця класного керівника, вчителів і батьків — і могутня виховна сила.

Людина народжується не для того, щоб безслідно зникнути нікому невідомою порошинкою. Людина народжується для того, щоб залишити по собі слід вічний.

Людина залишає себе перш за все в людині. В цьому наше безсмертя.

Ви, шановні батьки, живете для того, щоб відобразити себе у сині чи доньці, щоб жити в їх прагненнях і праці. У цьому високе щастя й сенс життя. Якщо ви хочете залишитися у серці людському — виховуйте своїх дітей.

Виховання людини — важливий обов'язок кожного. Наші батьки уповноважені суспільством виховати майбутнього громадянина України, вони несуть відповідальність перед суспільством. І на цьому заснований їхній батьківський авторитет, влада в очах своїх дітей.

Справжня мудрість вихователя — батька, матері — в умінні дати дитині щастя. А щастя дитини — це і спокійний вогонь, який дає тепло та їжу, але вогонь цей може перетворитися і в катастрофічну пожежу. Усе залежить від того, як ви керуєте вогнем, дорогі батьки. В мудрості бути кочегаром цього вогнища — уся мудрість виховання. Але все ж наш вихованець — дитина, як сказав В. О. Сухомлинський:

«Щоб мати доступ до дивного палацу, ім'я якому дитинство, ми повинні перевтілюватися, ставати якоюсь мірою і дитиною. Тільки за цієї умови нам буде доступна мудра влада над дитиною. Тільки за цієї умови діти не дивитимуться на нас, як на істот, що випадково потрапили в їхній палац, як на сторожів, що охороняють їх дитячий світ, — байдужих сторожів, яким усе одно, що робиться в дивному палаці — в дитинстві».

Є у Достоевського прекрасні слова: «Увійдімо до залу суду з думкою про те, що ми винні». Увійдімо в дивний світ дитинства з гарячим серцем, в якому живе, б'ється пульс дитячого життя. Не подумайте, батьки, що світ дитинства — це ідеальний світ. Я прекрасно розумію, що дитинство твориться з того, що ми, дорослі, залишаємо у своїх дітях. Але саме тому, що дитина — ніжний пагін, слабенька гілочка, яка стане могутнім деревом, дитинство й вимагає особливої турботи, ніжності, обережності.

Мудрість влади батька й матері — це передусім їх здатність усе зрозуміти. І якщо ви хочете увійти до дивного палацу дитинства, то зрозумійте насамперед ту істину, що в дитини ніколи не буває прагнення навмисне чинити зло.

А чи завжди ми розуміємо своїх дітей? Чи завжди ми до них справедливі, уважні, лагідні, стримані?

І болісно «ріжуть вуха» фрази:

- Про що ти тільки думаєш...
- Скільки разів треба повторювати...
- Усі діти як діти, а ти...
- Ну на кого ти схожий?...
- Ти така як твій батько (або мати)...

Замість теплих ніжних слів:

- З тобою мені так легко...
- Я нікому так не вірю, як тобі...
- Порадь мені, будь ласка...
- У мене немає нікого ближчого за тебе...
- Я б ніколи не зуміла так добре зробити, як ти...
- Ти в мене найрозумніша...

Батьки об'єднуються в творчі групи.

Класний керівник:

Наші батьківські збори складаються з чотирьох блоків.

I блок. На перший погляд, ніби все гаразд... Я пропоную вашій увазі два листи, які написали діти до редакції газети «Порадниця». «Моя сім'я кожного вечора читає газети та дивиться телевізор». «Без усякого приводу кричить на своїх домашніх. Вихованням займається лише одна мати. Додому дітям йти немає ніякого бажання...»

Запитання: Щоб ви порадили дітям у цій ситуації? Визначте характер стосунків між дорослими і дітьми.

Кожна група обговорює дану ситуацію та пропонує свої поради.

II блок. Народ як скаже...

Сьогодні з вами ми звернемося до народної мудрості. Кожна група одержить незакінчене прислів'я, яке має відношення до нашої теми. Ваше завдання закінчити його.

Перемагає та група, яка швидше упорається зі своїм завданням.

I група

1. Яке дерево, такі в нього квіточки, Які батьки,.. (такі діточки).

2. Який кущ, така й калина, Яка мати,.. (така й дитина).

2 група

1. Який дуб, такий тин,.. (який батько, такий і син).

2. Яка гребля, такий і млин... (який батько, такий і син).

3 група

1. Нащо ліпший клад, коли... (у сім'ї лад).

2. Якщо не навчиш дитину в пелюшках, то не... (навчиш і в подушках).

4 група

1. Добрі діти — батькам вінець, а злі діти — ... (кінець).

2. Коло батька чемно вітаються, коло матері — (вклоняються).

III блок. Батьківська мудрість

Я вам пропоную педагогічні ситуації. Опишіть ваші дії у цих ситуаціях.

Ситуація 1. Ваша дочка прийшла з дискотеки не о десятій годині, як ви просили, а о пів на першу ночі. Звичайно, за 2,5 години всі в сім'ї розхвилювалися.

Ситуація 2. Подружжя йде до свого будинку, перед яким діти грають у м'яча. Раптом м'яч влучає у жінку (уявіть себе в ролі цієї жінки).

Ситуація 3. Ваш син повернувся з дискотеки і ви зрозуміли, що він на підпитку. З кишені куртки виглядали цигарки.

Ситуація 4. Мати доручила доньці помити посуд і прибрати на кухні. Увечері, прийшовши додому з роботи, побачила, що нічого не зроблено.

IV блок. Золоті правила

Творча група класу розробила дипломатичний документ, у якому учні висловлюють свої побажання щодо ставлення до них батьків.

«Дитячий меморандум»

1. Не псуйте мене. Я чудово знаю, що не повинен одержувати все, про що прошу.

2. Не застосовуйте силу в стосунках зі мною. Інакше це навчить мене думати, що сила — це єдине, що має значення. З більшою готовністю я сприйму, якщо ви допомагатиме мені.

3. Не давайте обіцянок: може виявитися, що не вдасться їх дотримати. Це підірве мою довіру до вас.

4. Не піддавайтеся на мої провокації, коли я навмисне говорю й роблю речі, що засмучують вас. Інакше я знову намагатимусь зробити таку «перемогу».

5. Не примушуйте мене відчувати себе меншим, ніж я є насправді.

6. Не робіть за мене того, що я можу зробити сам.

7. Не робіть мені зауважень у присутності інших людей.

8. Не намагайтеся обговорювати мою поведінку під час конфлікту. Зробіть це пізніше.

9. Не примушуйте мене вважати, що мої помилки — злочин.

10. Не прискіпуйтеся і не бурчіть. Бо інакше мені доведеться здатися глухим, щоб якось захиститись.

11. Не вимагайте від мене пояснень із приводу моєї поганої поведінки. Я справді не знаю, чому зробив те чи інше.

12. Не уникайте прямих і чесних запитань.

13. Ніколи не вважайте, що вибачитись переді мною — нижче вашої гідності.

14. Не турбуйтеся про те, що ми проводимо разом мало часу. Важливо те, як ми його про-водимо.

15. Ставтесь до мене так, як ви ставитеся до своїх друзів. Тоді я теж буду вашим другом.

Класний керівник:

А тепер «золоті правила» батьків для своїх дітей. Якими ж ви хочете бачити своїх дітей?

«Золоті правила»

Ми, батьки, дали тобі життя і живемо заради тебе. Не завдавай нам болю, не ображай нас, не змушуй страждати.

Поважай нашу працю, бо в ній піт та втома. Найважливіше для нас, батьків, — твоє життя. Будь працьовитим, добре вчися, поважай старших. Найбільше горе для батьків, коли дитина виростає недоброю людиною. Коли ти любиш батьків — це приносить у дім мир і спокій. Твоя сім'я — це батько і мати, та ви, діти. Свою любов до батьків ти висловлюєш своєю поведінкою та вчинками.

Справжня свобода сина й дочки — бути слухняними дітьми. Будь стійким, мужнім громадянином, дисциплінованим працівником, майбутнім батьком своїх дітей. Бережи здоров'я батьків. Найбільше вражає батьків дитяча невдячність, байдужість сина чи дочки. Будь гідним нас.

V блок. Батьківське «Вірую»

Класний керівник:

Ось декілька слухних порад батькам щодо виховання дітей:

- Якщо дитина живе серед критики — вона вчиться судити інших.
- Якщо дитина живе серед ворожнечі — вона вчиться «воювати».
- Якщо дитина зустрічається з насміхом — вона стає «несміливою».
- Якщо дитина приневолена соромитися — вона почувається винною.
- Якщо дитина знаходить розуміння — вона стає терпеливою.
- Якщо дитина відчуває заохочення — вона пізнає свою вартість.
- Якщо дитина живе серед похвал — вона пізнає вартість інших.
- Якщо дитина живе у справедливості — вона стає справедливою.
- Якщо дитина знаходить визнання — вона буде задоволена собою.
- Якщо дитина живе у довірі і приязні — вона знайде в житті любов.

Пам'ятайте, батьки! Вашу дитину виховує кожна хвилина життя, кожний куточок землі, кожен ваш крок, слово, справа, із якими її особистість стикається ніби випадково, мимохідь.

Неслухняність, зухвальство, грубість — усе це з'являється в дитячій поведінці саме в ті миті, коли ламається віра в найдорожчих людей — батьків.

В. Белінський сказав:

«Перша умова розумної батьківської любові — володіти повною довірою дітей, і щасливі діти, коли для них відкриті батьківські обійми, які завжди готові прийняти їх і правих, і винуватих, і в які вони можуть кинутися без страху й сумніву».

Я бажаю, щоб ваші обійми були завжди відкриті для ваших дітей, в які вони зможуть кинутися без страху й сумніву. А ми, вчителі, зі свого боку, будемо додержуватися та виконувати своїх золотих правил у вихованні та навчанні дітей. І лише разом, ми зможемо достукатися до кожного дитячого сердечка і виростимо гарних юнаків та дівчат. Успіхів вам і нам у вихованні дітей.